

σπουδαιότητας, οι οποίοι άρχισαν να εξαφανίζονται. Πλήθη απελπισμένων γυναικών από τα χωριά οι οποίες είχαν έλθει να επισκεφθούν τον Βαλή (Τούρκος κυβερνήτης) και να ζητήσουν νέα για τους συζύγους τους, για τους γιούδες τους ή για τ' αδέρφια τους εμφανίστηκαν στους δρόμους της Θεσσαλονίκης. Οι απαντήσεις συνήθως ήταν σαρδόνιες: «Αυτός πιθανό έτρεξε ν' απομακρυνθεί και σε εγκατέλειψε » ή «Αυτός πιθανό να πήγε στην Αμερική» ήσαν οι πιο ευνοϊκές απαντήσεις. Η αλήθεια, οπωσ-

δήποτε δεν μπορούσε να μένει κρυμμένη επί μακρόν, επειδή βοσκοί και άλλοι ταχέως πληροφορούσαν για τα πτώματα που εύρισκαν στις λαγκαδιές, στα όρη, στις χαράδρες, στα δάση. Η βασιλεία του τράμου, αμνημόνευτος μέθοδος διακυβερνήσεως και το επόμενο βήμα που πάρθηκε για να γενικευθεί η εξόντωση ήταν το ούτω καλούμενο «Αφοπλισμός». Τούτο εννοούσε, όπως πάντοτε, ο αφοπλισμός του Χριστιανικού στοιχείου και η χορήγηση των επιταχθέντων όπλων στους Τούρκους.

(Η συνέχεια στο επόμενο τεύχος

Ποίημα αφιερωμένο στην Επέτειο της 1ης Οκτωβρίου

Δια την ανεξαρτησία της Κύπρου

Τι όμορφη μαζί και λυπημένη
που ήτανε αλήθεια η βραδυά της 1ης του
Οκτώβρη 1979

θρήνος πόνος σπαραγμός ακούστη
για το σκλαβωμένο μας νησί, την πονεμένη
Κύπρο.

Τι όμορφη τί συγκινητική βραδυά
Μας χάρισε το ΡΙΚ μαζί με τους τραγουδιστές
του

την 1ην του Οκτώβρη!

Κάθε λέξη του κάθε στίχου
του μεγάλου ποιητή του Γιάννη Ρίτσου
άγγιξε βαθειά με στη ψυχή μας
δάκρυ βουβό δάκρυ πικρό
κύλησε στα μάγουλά μας
Κι' ένα μεγάλο Ευχαριστώ φωνάξαμε
στο μεγάλο ποιητή
που έκλαψε και πόνεσε μαζί μας
για τη μεγάλη συμφορά που αναπάντεχα μας
βρήκε!

Νοιώσαμε πως ο πόνος μας γίνηκε και δικός
του πόνος
Νοιώσαμε πως ο θρήνος μας ήτανε και δικός
του θρήνος

Μελομένη Χ' Γρηγορίου